

Châu Âu từ thời xa xưa chưa bao giờ thành hiện thực. Và sự phát triển giàu có của tây phương làm người Nga giật mình muốn thoát ra khỏi lý thuyết thất bại của chủ nghĩa cộng sản đã thấm sâu trong tư tưởng của mấy thế hệ người Nga, nên sau khi Liên Xô sụp đổ người Nga có cơ hội lợi dụng kinh tế tự do của tây phương làm đổi tác phát triển kinh tế nâng cao mức sống xã hội sau bao năm chìm đắm trong sự kìm hãm lạc hậu và họ khá lên thật cũng như các nước trong khối XHCN anh em đã vội vàng bỏ đàn anh LX chạy qua tây phương cũng để được một cuộc đời tươi sáng khi gia nhập vào liên minh Âu Châu của chủ nghĩa tư bản (Ba Lan, Tiệp Khắc, Romani ...và các quốc gia vùng Baltic giàu mạnh lên cả)

Người cộng sản thật sự không hối tiếc khi chủ nghĩa tan vỡ bởi họ áp dụng mọi chính sách đều thất bại mà còn tạo ra khủng hoảng mọi mặt từ văn hóa giáo dục đến kinh tế xã hội lạc hậu (văn hóa nhồi sọ tôn vinh chủ nghĩa viển vông, kinh tế tập quyền, tư tưởng con người được hệ thống hóa và kiểm soát triệt để) v.v... Nhưng để xóa tan bản chất và thay đổi toàn diện theo chủ nghĩa tư bản để nâng cao giá trị cuộc sống như người phương tây thì họ không thể thẳng thừng quay lưng phản bội chủ nghĩa mà tiền nhân họ đã hy sinh biết bao xương máu đeo đuổi trong gần thế kỷ qua ...

Cho nên chúng ta thấy hiện tại còn rất ít những quốc gia được mệnh danh là "xã hội chủ nghĩa" mà vẫn ăn bám vào các nước tư bản giãy chết để sống còn nuôi dưỡng quyền lực cai quản dân tộc họ trong ánh mắt coi thường của cộng đồng nhân loại trước những bằng hiệu "treo đầu dê bán thịt chó" của băng đảng Nga, Tàu, Cuba, Bắc Hàn và ...Việt Nam.

K10 Nguyễn Hùng

Âm Thâm

Ta đến nơi đây rồi đến đâu?

Núi rừng trùng điệp chốn thâm sâu.

Chiều nghe mảnh tác lên rừng biếc,

Đêm nhạc côn trùng khúc khổ đau.

Dẫu ở nơi nào cũng thế thôi,

Áo quần rách rưới tằm thân còi.

Sáng, trưa, chiều, tối, ngày hai bữa,

Săn với ngô khoai, chỉ thế thôi.

Thiên đàng, địa ngục cũng như nhau,

Chủ nghĩa Mác Lê thật nhiệm mầu.

Sáng cuộc trên đời, chiều xuống ruộng,

Trâu còn sứt mũi, hương tù nhân!

Hết cuộc lên rừng đón gió về,

Tre vầu, trúc nứa bện phen che.

Nắng mưa sương gió, đời tằm tôi,

Giấc ngủ lưng chừng, tiếng muỗi ve.

Ngày, tháng, năm rồi năm tiếp năm,

Bạn bè nằm xuống chốn âm thầm.

Buồn tro vách đá, cầu kính vỡ,

Đưa tiễn người đi, lạnh buốt căm.

Nguyễn Hữu Thời

(1978 từ Lào Kay
chuyển về K1 Vĩnh Phú)